

گل محمدی و تصویر جنگجویانی که برای پس گرفتن جام برمی گردند

یحیی بعد از فینال

چهره‌ای که نمی‌شناختیم

تئریک
بهنام مهرمطهریان @mirmotaharian

آنچه از یحیی گل محمدی در کنفرانس خبری بعد از بازی پرسپولیس - اولسان دیدیم، چیزی فراتر از آن بود که حتی تا همین سه ماه پیش از او به خاطر داشتیم. یحیی، مقتدر و منکی به نفس با نگاهی به آینده به سالن کنفرانس آمد.

حرف‌هایش نه نشانی از کلاهی و شکایت داشت و نه غرولندهای ویژه باخت‌های در اوج تنگدستی. شاید آنچه خیلی‌ها خود را برای شنیدنش آماده کرده بودند، چیزی نبود جز کلاهی از جدایی بهترین دروازه‌بان، بهترین وینگر و بهترین گلزن تیمش. شاید آماده شده بودیم برای شنیدن همه آنچه پرسپولیس را از رسیدن به جام بازنگه داشته بود.

یحیی اما چه گفت؟ از شروع مبارزه برای بازگشت به هسان نقطه و گرفتن جام قهرمانی، مطمئن از اینکه برمی‌گردد و جام را می‌گیرد. به هر ترتیبی که شده، به همین خاطر هم بود که می‌گفت از فردا تلاش و مبارزه برای برگشتن و جام گرفتن را شروع می‌کنیم. گویی او در آن لحظه در ورزشگاه الجنوب نبود که بعد از باخت در فینال با خبرنگاران پیش رویش صحبت می‌کرد. بعد از کنفرانس همه مطمئن بودند که او جلوتر از زمان و جایی ایستاده بود که جام قهرمانی آسیا را با تیمش بالای سر می‌برد. بدون ذره‌ای تردید یا بدون خروج از چارچوب‌های حرفه‌ای که در قلمت سرمربی پرسپولیس برای خود ترسیم کرده بود.

او در ادو تیمش هم شخصیت متفاوتی دارد. شاید به خاطر همین است که وقتی رفتار بازیکنان پرسپولیس را در زمان سرمربیگری او با داوران برانکو مقایسه می‌کنیم، شخصیت متفاوتی را هم در تک تک بازیکنان و تیمی می‌بینیم که با یحیی پرورش تازه‌ای یافته‌اند. نظم و ادبی که بر اردوی تیم پرسپولیس سایه افکنده، بدون شک حاصل اقتدار و جدیه‌ای است که او از جایگاه مربیگری برای بازیکنان ترسیم کرده است.

دیگر خبری از فراغ بال بازیکنان زمان برانکو نیست. شاید در راستای همین تغییرات، کمی صمیمیت و رفاهیت هم کمربند ترشده باشد اما در تیم یحیی نظم و ادب حرف اول و آخر را می‌زند. تا آنجا که همه می‌دانند در اردو کسی اجازه عکس و فیلم گرفتن ندارد. همه می‌دانند انتشار اولین استوری در اینستاگرام معادل است با جریمه ۵۰۰ هزار تومانی از سوسی سرمربی و تکرار آن رقم جریمه را بالا و بالاتر می‌برد.

همراهی پرسپولیس و نشستن در لباس مربیگری یک تیم قهرمان، یحیی گل محمدی را به شایستگی تغییر داده. او همان مربی که ابتدا به پرسپولیس آمده بود نیست. رشد کرده، باد گرفته و حالا زمان ایجاد تحولی است که بازیکنانش برای قهرمانی در آسیا به آن نیاز دارند. همان باوری که در دوحه جام قهرمانی را از آنها دور کرد، قرار است به کمک یحیی ترمیم شود و این بار ۱۱ او جنگجو را به جای بازیکنان مردد و بی‌برنامه به زمین مسابقه بفرستد. برای این کار نه‌نیازی به بهانه‌جویی دارد و نه گله و شکایت!

واکنش بنا به نایب قهرمانی پرسپولیس در آسیا؟

عالی بودند اما قهرمانی دور از عدالت بود

صفحه ۴

ناداوری، نایب قهرمانی
مستر المپیا را از چوپان گرفت

تقره داغ در لاس وگاس

صفحه ۴

پله اولین نفر نبود
آخرین نفر هم نیست

رکورد های مسی

صفحه ۵

شجاعی یک هفته دیگر سرمربی قرمزپوشان
پیشنهاد مالی عجیب
الکس نوری به تراکتور

صفحه ۳

دو پرونده پیچیده رشید به استیناف رفت
مظاهری با مجوز موقت
در ترکیب استقلال!

صفحه ۶

پیغام فکری برای بازیکنان استقلال

حق کرای خوانی برای پرسپولیس ها ندارید

صفحه ۶

هیأت مدیره استقلال به دنبال عضو جدید

هیچ ثباتی در کار نیست!

صفحه ۶

فرهاد مشیری از انتخاب آنچلوتی راضی است

مربی هالیوودی رویایی

صفحه ۵

تحلیل از بزرگترین مربیان تاریخ کشتی ایران

تاریخ سازان کشتی آقاییان «م» «ب»

کشتی ایران در طول تاریخ خود مربیان بزرگ و سازنده زیادی را دیده است. محمد حسینی قبلی و حبیب‌الله بلورو رحمت‌الله غفوریان از جمله مربیان سازنده و تأثیرگذار در کشتی ایران بودند که نتوانستند در برهه‌های مختلف نقش مهمی را در کشتی ایفا کنند. با این حال بعد از آنها کشتی ایران باز هم نتوانست صاحب مربیان بزرگی شود که جای خالی آنها را احساس نکند. منصور بزرگر که در مسابقات جهانی ۱۹۷۵ و ۱۹۷۷ به مدال طلا رسید و در مسابقات جهانی ۱۹۷۶ هم به مدال نقره رسید.

بعد از این موفقیت‌ها منصور بزرگر به سراغ مربیگری رفت و از سال ۱۹۷۸ به عنوان مربی فعالیت خود را در تیم ملی شروع کرد و در مسابقات جهانی ۱۹۹۰ هم به عنوان سرمربی تیم ملی کشتی آزاد انتخاب شد و بیش از سه دهه به عنوان سرمربی در کشتی ایران فعالیت کرد و در این مدت قهرمانان بزرگ و تأثیرگذاری را به کشتی معرفی کرد. رسول و امیر خادم، علیرضا حیدری، علیرضا ضابطی، محمد طلایی، علیرضا بزرگ، عباس حاج کناری، مجید ترکان، عباس جدیدی، غلامرضا محمدی و اکبر قلاچ که همه از بزرگان کشتی محسوب می‌شوند، بخشی از شاگردان او در کشتی بودند. آخرین حضورش به عنوان سرمربی تیم ملی کشتی آزاد در جهانی ۲۰۰۶ بود که با سومی تیم ملی همراه شد. حالا علیرضا دبیر در اقدامی پسنسیده از مربی و استاد خود در یک مراسم شایسته تقدیر کرد.

محمد بنا هم در این مراسم در کنار منصور بزرگر نشست تا دبیر از او تمجید کند. بزرگر در گذشته هم در مسابقات جهانی خود در تمجید از محمد بنا و راهم‌های بلورو قبلی معرفی کرده بود و این بار هم چندین دفعه محمد بنا را در آغوش کشید و از عملکرد او تمجید کرد.

محمد بنا در جهانی ۱۹۷۴ به مدال نقره رسید. مدالی که همان موقع هم در کشتی ایران آن اتفاق شاد بود اما او به بهانه مهاجرت از ایران سال‌ها از کشتی ایران فاصله گرفت اما در اوایل دهه ۲۰۰۰ بود که به ایران بازگشت و به کمک محمد رضا طالقانی رئیس فدراسیون کشتی بود و محمد بنا به واسطه رفاقت با او و فدراسیون حضور پیدا کرد اما طالقانی دیگر اجازه نداد که بنا از فدراسیون خارج شود. او ارباب سالن هفتم تیریرد و بعد هم به عنوان سرمربی جوانان انتخاب کرد. تیم جوانان خوش درخشید و او سال ۲۰۰۵ سرمربی تیم ملی کشتی آزاد و کشتی فرنگی ایران را در نیابیه به فله افتخارات رسید. سده طلایی المپیک لندن و معرفی قهرمانان زیادی در عرصه کشتی فرنگی از شاگردان او بماند که او را به یک مربی خاص و متفاوت تبدیل کرد که کشتی با بنا و بزرگر به دست آورد در تاریخ کشتی به یاد می‌ماند و بعد است که باز هم تکرار شود.

رفتار و گفتار غیرایرانی یحیی گل محمدی!

آن شکست بل صعود پرسپولیس به فینال لیگ قهرمانان شد. یک شوک دردناک که آنها را از تصور همیشه برنده بودن خارج کرد. جام‌حذقی را از دست دادند اما فینال لیگ قهرمانان جاناتان پیش رفتند و یحیی گل محمدی نه تنها از بعد فنی بلکه از لحاظ شخصیتی یک بار اعتبارش را به رخ همه کشید. او بعد از شکست در فینال لیگ قهرمانان در حالی که می‌توانست به عادت ایرانی که به VAR لعنت بفرستد، یقه داور را بچسبد، AFC را متهم به توطئه کند و از کیفیت توپ و ورزش با ادب ایراد بگیرد، آرام و فروتنانه از هواداران عذرخواهی کرد و گفت تیمش دوباره با قدرت برمی‌گردد.

یک رفتار موقرانه و مدرن مشابه مربیان طراز اول دنیا. بدون بهانه‌جویی، بدون متهم کردن سایه‌ها، بدون اینکه بخواهد بازیکنانی که با دو خطای ناشیانه تیم را به مهلکه بردن سرزنش کند. این همان چیزی بود که از او انتظار داشتیم. زمانی که فوتبال بازی می‌کرد هم محبوب، باهوش، فروتن و فداکار بود. وقتی مربی شد هم او را خلق، کم‌حرف اما پیر از ایده، نوگرا و سخت‌گوش دیدیم و حالا با تجربه و بیخنده.

یحیی گل محمدی بعد از آن شکست در جام‌حذقی بدترین تالام‌ها را تجربه کرد. حرف‌های سخیف سرپرست وقت باشگاه را شنید اما سکوت کرد، جدایی از آزاد هنده علی علویور، شجاع خلیل‌زاده و مهدی ترابی را تحمل کرد، با محرومیت کرند عیسی آل کثیر ساخت، وقتی احسان پهلوان وحید امیری را محروم ساخت، با سخی نداد و هوار را به بندازد. سرش را پایین انداخت، بازیکنان جدید را جایگزین کرد، نقد‌های بی‌رحمانه را تحمل کرد و تیم را تا فینال لیگ قهرمانان برد. از بازیکنانی که در فینال آسیا بازی کردند حامد لک، شش شهرویر ۹۹ فرهاد مجیدی در پوست خودش نمی‌گنجد. مشت‌هایش را کوبید و معصود به فینال جام‌حذقی جاش می‌گرفت. آن هم بعد از شکست دادن پرسپولیس قهرمان لیگ پرسپولیس بازی باخته را با دو گل بشار رسن و علی علویور برده بود ولی نتوانست از سرمایش برای چند دقیقه دفاع کند. بازی به تساوی کشیده شد و در پتانلی‌ها اوساگوناو احمد نوراللهی بد عمل کردند و تیم باخت. یحیی در نشست مطبوعاتی حرف‌های غیرمنتظره‌ای زد: «احساس کردیم تیم حریف مصوبیت دارد و کارت نمی‌گیرد»، «به کسانی که دوست داشتند استقلال برنده شود تبریک می‌گویم. یکی از آنها هم دوستی است که اینجا ایستاده. (در محل نشست خبری) برای تمام افرادی که تصمیم گرفتند چنین کاری کنند متأسفم. برای کسانی که تلاش کردند این تیم به قهرمانی جام‌حذقی برسد تبریک می‌گویم. نمی‌دانم شب چطور راحت می‌خواهند؟» بعد از اینستاگرام پستی گذاشت که خلاصه‌اش این بود: «نمی‌خواستند ما قهرمان شویم»، «داور علیه ما سوت زد»، «یک خبرنگار تمرکز ما را به هم زد» و... دقایقی بعد البته آن را حذف کرد. این حرف‌ها حتی به کام هواداران پرسپولیس هم تلخ آمد و بسیاری از آنها گفتند و نوشتند که این ادبیات بازتولید همان ادبیات رقیبان بود که قهرمانی‌های سریالی پرسپولیس در لیگ را به حمایت وزیر و داوران و دست‌های پنهان ربط می‌دادند و حالا رقم ما با آنها چیست که به جای نقد عملکرد خود، همان بهانه‌ها را ردیف کنیم؟

حسن محمدی

در ستایش از تیمی که بهانه‌جویی نکرد

رشته نویسند

آریا فاطمی مقدم

در روزهایی که بسیاری از بازیکنان و مربی‌های ایران از مسئولیت و گمراه کردن ذهن مخاطب، بعد از هر شکستی وزیر و وکیل و زمین و زمان را مقصر می‌دانند، سرمربی پرسپولیس محترمانه بعد از هر شکست عذرخواهی کرده و فرافکنی نمی‌کند. کافیتست با ریاست‌های اینستاگرامی بسیاری از بازیکنان و مربیان را مرور کنیم. فرار از مسئولیت، ساختن دروغ، غرولند‌های بی‌اهمیت و البته چند فالوئر، متأسفانه هر چه نشانه‌تر، برطر فدا تر.

۲۵ سال پیش و در دیدار ایران مقابل عربستان در نیمه‌نهایی آسیا، تصور کردیم عرب‌ها سرمان را با ناعالتی بریده و گل در سست خداداد را آفساید اعلام کردند. نزدیک به ۲۴ سال در ذهنم حتی نام و چهره جمال قنصور را فراموش نکردم و غرق در این پروپاگاندای رسانه‌ای، تصور می‌کردم داور مصری جلوی قهرمانی تیم ملی ایران را گرفته است. اما یک سال قبل که خواستم خلاصه آن بازی را دیدم و به زمین و زمان لعنت بفرستم، متوجه شدم خداداد داورمتر در آفساید بوده و این همه سال بی‌علت و ریشه نفرت و دشمنی در ذهن خود پرورش داده‌ام. به همین یک پاراگراف از صحبت‌های یحیی وقت کنید: «از تمام طرفداران عذرخواهی می‌کنم، باید خودمان را تقویت کنیم و برای دوره‌های بعد تلاش بیشتری کنیم تا بتوانیم به قهرمانی این رقابت‌ها دست یابیم. به اواسان هم تبریک می‌گویم که شایسته بودند: از دست اندکاران این مسابقات تشکر می‌کنم. احترام، ادب و شعور از تک تک کلمات این جملات سرازیر می‌شود.

تصور کنم حس می‌کنند چقدر مفت باخته‌اند و اولسان رقیب چندان قدرتمندی هم نبود. حتماً دنیروز عصر تا حالا بارها تصاویر پتانلی و فلان صحنه را مرور کرده و به بخت بد خود لعنت فرستاده‌اند. پذیرش شنیدن طعنه‌های رقیب و ناکامی در دروازه بهشت کار آسانی نیست. اگر چه سید جلال دیروز جام قهرمانی را بالای سر برد اما این مجموعه مدت‌هاست تحت حمایت هواداران شده قابل تحسین است. حفظ آن البته که در شب چنین شکست‌های دردناکی را گوش از تیم خود حمایت می‌کنند. جاناتان را با این بست احترام برانگیز از وحید امیری تمام می‌کنم: «به همه هواداران، کادرفنی، بازیکنان و تمام عوامل باشگاه بزرگ پرسپولیس خسته نباشید می‌گویم. به بازیکنان که تا اینجا آمده‌اند خرمردانه جنگیدند، به کادرفنی که شب و روز فکر و ذکرشان فوتبال جام باشگاه‌های آسیا بود.»

پروین به پرسپولیس چه نقدی دارد؟

فرشاد کاسی نژاد @Farshadcasnejad

۵۰ درصد فوتبال شانس نیست. در فوتبال با تشکر از مدیران به این دلیل که بول می‌آورند و با بی‌حوصلگی در اظهار نظر و نداشتن دیدگاه به جایی نمی‌رسیم، بر خلاف آنچه علی پروین هنگام تماشای فینال لیگ قهرمانان آسیا در شبکه سوم سیما به زبان آورد و گفت: «اگر شانه‌ها آینه‌ها بودند و آفتاب پروین فوتبالی که چرخش با تصور شانس ۵۰ درصدی و تشکر و تمجید از تمام مدیرانی که بول می‌آورند و نداشتن دیدگاه برای رشد پرخرج، حسرت تاریخی پرسپولیس در آسیا را طولانی‌تر می‌کند.

پروین به جای تشکر از مدیران می‌توانست این پرسش‌ها را مطرح کند که چرا پرسپولیس به رقم تمام موفقیت‌های سال‌های اخیرش در چارچوب‌های مالی است، چرا این تیم برای کسب مجوز حرفه‌ای نمی‌تواند اسناد دقیق قرارداد‌های غیر حرفه‌ای است که منافع باشگاه را در نظر ندارد. آخرین بار باشگاه‌های ایران با یک تیم جدید دخیل‌اند و شانس و بد شانس می‌داند. در حالی که پرسپولیس به نقد جدی نیاز دارد.

پرسپولیس در تمام سال‌های موفق اخیر مدیرانی را در اتاق مدیرعامل دیده که ایده و دیدگاه‌های برای رشد باشگاه نداشتند. پرسپولیس تبدیل شد به تیمی که محصول مربیان‌ش بود، از برانکو تا یحیی. اما حتی موفقیت پرسپولیس با این مدیران آنچنان عجیب بود که تماشاگر رقیب شائبه‌هایی را مطرح می‌کرد که یک‌کدام‌های تبعیض‌آمیز به پرسپولیس. علی پروین اما همیشه حامی تمام مدیران پرسپولیس است و حمایت را رفتاری دوستانه می‌داند. در حالی که پرسپولیس به نقد جدی نیاز دارد.

پرسپولیس در موفق‌ترین دوران تاریخی خود، دو فینال آسیا را در ۳ سال از دست داد. در آخرین فینال، اگر پرسپولیس بازیکنان جدانشده اخیرش را در اختیار داشت، احتمال قهرمانی‌اش به شدت افزایش می‌یافت. اما پرسپولیس نه فقط بول، بلکه تفکر لازم برای حفظ ستاره‌هایش را نداشت. در پرسپولیس بازیکنان بدون آنکه راد آمد بزرگی برای باشگاه خلق کنند، با پرداخت رقمی ناچیز یا حتی بدون پرداخت جدمی‌شوند و این محصول قرارداد‌های غیر حرفه‌ای است که منافع باشگاه را در نظر ندارد. آخرین نمونه‌اش پذیرش سران. این سیاق باشگاه‌داری چندان تفاوتی با چند دهه پیش و باشگاه‌داری در دوران علی پروین ندارد، فقط چند حساب اینستاگرام و درآمد از راه فالوئر فروشی به اقدامات قدیمی اضافه شده‌اند.

فوتبال ایران دچار این است که دیدگاه ندارد، ایده ندارد. برای امروز و فردا تولید فکر نمی‌کند. این اما سال به سال که فوتبال در مدیریت دیگر سادگی گشته را ندارد، بیشتر خود را جلوه داده است.

علی پروین در روز فینال آسیا میهمان تلویزیون بود. او مهم‌ترین و مؤثرترین چهره باشگاه پرسپولیس است و حتی وقتی به پرسپولیس سمت ندارد، حرف‌هایش می‌تواند در جریان باشگاه اثر بگذارد. به همین دلیل هر بار به باشگاه دعوت می‌شود تا مهر تایید به مسیرهای غلط بزند و با مدیر جدید عکس یادگاری بگیرد. او در برنامه فوتبالی برتر حرف می‌زند که به کار پرسپولیس بیاید. البته که کسوت او احترام برانگیز است اما اگر برای امروز و فردای پرسپولیس در حرف‌هایش دنبال نکته‌ای بگردیم، نمی‌دانیم چه دستگیر می‌شود.